

РЕШЕНИЕ

№ 1013

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА**

при участието на секретаря **АЛБЕНА Г. МАРИНОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА**
Административно наказателно дело № 20221110212346 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Т. Б. Д., ЕГН ***** срещу наказателно постановление (НП) № 11-01-171/24.08.2022 г., издадено от С.АЛ.Б. на длъжност Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), гр. София, с което на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), за нарушение на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 4 526,16 лв. (четири хиляди петстотин двадесет и шест лева и шестнадесет стотинки).

В жалбата се твърди незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното НП. На първо място се излага становището, че през проверявания период /ФИРМА/ не е „публичноправна организация“, жалбоподателят не е притежавал качеството „възложител“ по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, тъй като не отговарял на кумулативните изисквания, заложиени в §2, т. 43 от ЗОП.

На следващо място се извежда становището, че не биха могли да бъдат споделени доводите на наказващия орган, че /ФИРМА/ не е в състояние самостоятелно да поеме финансовия риск за дейността си и функционира като действащо предприятие благодарение на изразеното от „/фирма/“ ЕАД („/фирма/“ ЕАД) - собственика на капитала, намерение да оказва финансова подкрепа на дружеството, когато това е необходимо. Сочи се, че „/фирма/“

ЕАД е изразило намерение, а не готовност за оказване на подкрепа и то само, ако това се наложи, като липсват данни за директна безвъзмездна финансова подкрепа от страна на „/фирма/“ ЕАД към /ФИРМА/.

На трето място се навеждат доводи, че липсват данни за виновно извършване на административно нарушение, като в АУАН и НП не са посочени доказателства, които обосновават наличието на вина, както и не е посочената нейната форма.

И не на последно място жалбоподателят излага становище, че в НП не е посочена конкретна дата на извършеното нарушение и стойност на обществената поръчка.

В съдебното заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмено становище заявява, че поддържа жалбата и моли процесното НП да бъде отменено.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, се представлява в съдебното заседание от юрисконсулт Б.Г. и юрисконсулт Т.Я.. Последните искат от съдебния състав да потвърди издаденото НП като правилно и законосъобразно. Твърдят, че нарушението било доказано безспорно. Претендират за юрисконсултско възнаграждение. Излагат се подробни съображения в писмени бележки.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

/ФИРМА/ е еднолично акционерно дружество по смисъла на чл. 64, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 158 и сл. от Търговския закон (ТЗ), с адрес на управление: /адрес/, ЕИК 831629999, като едноличен собственик на капитала е „/фирма/“ ЕАД („/фирма/“ ЕАД). Правата на едноличен собственик на капитала на /фирма/ ЕАД се упражняват от държавата чрез министъра на икономиката

„/фирма/“ ЕАД попада в обхвата на държавната финансова инспекция по смисъла на чл. 4, т. 4 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), а именно - търговско дружество, в чийто капитал участва с блокираща квота лице по т. 3 от ЗДФИ.

Съгласно Устава на дружеството „/фирма/“ ЕАД се управлява от едноличния собственик на капитала и Съвета на директорите. Съветът на директорите възлага управлението и представителството на дружеството на един или няколко изпълнителни членове, избрани измежду неговите членове и определя възнаграждението им. Видно от Протокол № 147/30.11.2017 г., Съветът на директорите на „/фирма/“ ЕАД на свое заседание, проведено на 30.11.2017 г. единодушно е взел решение да избере Т. Б. Д. за изпълнителен директор на „/фирма/“ ЕАД и го овластява да управлява и представлява дружеството, а също и решение, че в отношенията си с трети лица „/фирма/“ ЕАД ще се представлява самостоятелно от изпълнителния директор Т. Б. Д.. Видно от Договор № 49/30.11.2017 г. за възлагане управлението на еднолично акционерно дружество с едностепенна система на управление, „/фирма/“

ЕАД, гр. София, чрез Я.Т.С., в качеството на представляващ „/фирма/“ ЕАД като едноличен собственик на капитала на „/фирма/“ ЕАД, възлага, а Т. Б. Д. приема да управлява и представлява „/фирма/“ ЕАД, в съответствие с действащата нормативна уредба, устава на дружеството и клаузите на договора.

Към 28.07.2020 г. изпълнителен директор на дружеството бил Т. Б. Д., ЕГН *****, видно от изисканата от контролните органи по време на извършване на финансовата инспекция справка изх. № 93-00-984/27.07.2021 г., за отговорни длъжностни лица в /ФИРМА/.

При проверката било установено, че на 17.07.2020 г. между представители на /ФИРМА/ и на „/фирма/“ ЕООД бил подписан приемо-предавателен протокол за извършена доставката на следните материали: Геоклетка GEOMAXX/R/ - 462, 200 mm, Геоклетка GEOMAXX/R/ - 462, 50 mm, Въже ф8 и Анкер№12 за обект: язовир „ХаджиД.о 3“, община Казанлък, област Стара Загора. В тази връзка от „/фирма/“ ЕООД била издадена фактура № 100000085/17.07.2020 г. на стойност 188 590,13 лв. без ДДС (226 308,16 лв. с ДДС) за доставка на посочените материали. На 28.07.2020 г. фактурата била заплатена от /ФИРМА/ по банков път, като платежното нареждане, с което бил извършен разходът, било подписано от Т. Б. Д. - изпълнителен директор на /ФИРМА/. За доставка на материали (геоклетки 200 мм и 50 мм, въже ф8 и анкер № 12) за язовир „ХаджиД.о 3“, община Казанлък, област Стара Загора, са били извършени разходи на стойност 188 590,13 лв. без ДДС или 226 308,18 лв. с ДДС, въз основа на 1 бр. платежно нареждане по издадена 1 бр. фактура, като с плащането бил надвишен минималният стойностен праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП.

Платежното нареждане, заедно с допълнително изискани финансови документи били представени от дружеството на 16.02.2022 г., за което бил съставен Констативен протокол от 16.02.2022 г.

С оглед приобщените в хода на проверката материали, свид. П.-Г. приела, че жалбоподателят Т. Б. Д. е нарушил разпоредбата на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от Закона за обществените поръчки, тъй като на 28.07.2020 г. в качеството си на изпълнителен директор и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП е извършил разход в размер на 188 590,13 лв. без ДДС (226 308,18 лв. с ДДС), с което е възложил обществена поръчка за доставка на материали (геоклетки 200 мм и 50 мм, въже ф8 и анкер № 12) за язовир „ХаджиД.о 3“, община Казанлък, област Стара Загора и с това е надвишил минималния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП без да е приложил процедура по чл. 18, ал. 1 от ЗОП, съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това. Въз основа на това съставила АУАН № 11-01-171/02.03.2022 г., който бил съставен в присъствието на жалб. Д., като екземпляр от акта му връчен. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпило Възражение № 11-01-171/08.03.2022 г.

Въз основа съставения АУАН, материалите по преписката и след преглед на постъпилото възражение, директорът на АДФИ приел, че е налице

нарушение и издал срещу жалбоподателя атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 256, ал. 1 от ЗОП му наложил глоба в размер на 4 526,16 лв. (четири хиляди, петстотин, двадесет и шест лева и шестнадесет стотинки).

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от събраните по делото доказателства, а именно: показанията на свидетел Д. П.-Г. (актосъставител) и писмените доказателства по делото: заповеди за компетентност; Констативен протокол от 16.02.2022 г., индивидуални отчети на дружеството за периода 2017-2020 г., справка за отговорните длъжностни лица в /ФИРМА/ изх. № 93-00-984/27.07.2021 г., Справка на сключени договори с контрагенти, по които /ФИРМА/ е изпълнител за периода 01.01.2017 г. - 30.04.2021 г.; Справка на сключени договори между /ФИРМА/ и „/фирма/“ ЕАД за периода 01.01.2017 г. - 30.04.2021 г.; Отчети за собствен капитал за периода 2017-2020 г. – 4 бр.; Доклади на независими одитори за периода – 2017 - 2020 г. – 4 бр., фактура № 100000085/17.07.2020 г.; Платежното нареждане от 28.07.2020 г.; Протокол № 147/30.11.2017 г. от заседание на Съветът на директорите на „/фирма/“ ЕАД; Договор № 49/30.11.2017 г. за възлагане управлението на еднолично акционерно дружество с едностепенна система на управление; Приемо-предавателен протокол между /ФИРМА/ и на „/фирма/“ ЕООД, както и допълнителните писмени доказателства, представени с приложения ОПИС от АНО.

Съдът намира, че показанията на разпитания свидетел Д. П.-Г. са непротиворечиви и последователни и се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което им дава вяра изцяло и ги кредитира.

Съдът кредитира в цялост цитираната доказателствена съвкупност, намирайки гласните и писмени доказателствени източници за безпротиворечиви и допринасящи за правилното изясняване на фактическата обстановка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от легитимно лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

От гледна точка на процесуалния закон

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали двата АУАН и НП, счете, че правилата за компетентност са спазени. В

случая АУАН е съставен от компетентен за това орган – свидетел Д. П.-Г., на длъжност „главен финансов инспектор“ при АДФИ, а НП е издадено от директора на АДФИ, който по силата на заповед № ЗМФ-674/05.08.2022 г. на министъра на финансите, е оправомощен да издава наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения по ЗОП, съставени от финансовите инспектори на АДФИ.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и 57 ЗАНН), и при спазване на установените срокове и ред. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5, и чл. 57, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му, и изчерпателно посочване на доказателствата, въз основа на които е установено, като посредством същите фактическата обстановка се изяснява безспорно. Обстоятелствата, които очертават извършването на нарушението, са ясно и точно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява то, като е налице и съответствие между фактическото му описание и правната квалификация. С оглед на това настоящия състав на съда приема, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

От гледна точка на материалния закон:

За да възникне основание за прилагане на ЗОП следва да са налице няколко кумулативно дадени изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка.

В хода на производството се установи по безспорен начин, че на 28.07.2020 г. Т. Б. Д. - изпълнителен директор на /ФИРМА/ и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, като е извършил разход в размер на 188 590.13 лв. без ДДС (226 308.18 лв. с ДДС) е възложил обществена поръчка за доставка на материали (геоклетки 200 мм и 50 мм, въже ф8 и анкер № 12) за язовир „ХаджиД.о 3“, община Казанлък, област Стара Загора, с което се надвишава минималния праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, без да е приложил процедура по чл. 18, ал. 1 съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това.

По отношение релевираното в жалбата възражение, че спрямо дружеството /ФИРМА/, ЗОП е неприложим, доколкото дружеството не съставлява публичноправна организация, настоящият състав на съда намира следното:

Легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП: „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени

от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14. Съгласно същата дефинитивна разпоредба, нуждите от общ интерес имат промишлен или търговски характер, когато лицето действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си.

В конкретиката на настоящия случай, „/фирма/” ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и/или общинско участие в капитала. По смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т.е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от /ФИРМА/ са публични средства.

Съгласно чл. 1, т. 1 от ЗОП, законът определя условията и реда за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки или услуги и за провеждане на конкурси за проект от възложители с цел осигуряване на ефективност при разходването на публичните средства. По смисъла на т. 43 а от § 2 на Допълнителните разпоредби на ЗОП (ДВ. бр. 86 от 2018 г.), публични средства са тези по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗФУКПС, а именно средствата, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор.

/ФИРМА/ е публично предприятие в съответствие с чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за публичните предприятия /ЗПП/, като дъщерно дружество на търговско дружество с над 50 на сто държавно/общинско участие в капитала. Съгласно чл. 5 от ЗПП, публичните предприятия са юридически лица, които се създават и управляват в интерес на гражданите и обществото, с цел постигане на максимална стойност за обществото, чрез ефективно разпределение на ресурсите.

Видно от извършената справка /ФИРМА/ е еднолично акционерно дружество с едноличен собственик на капитала „/фирма/“ ЕАД, която е 100% държавно дружество, като правата в капитала на дружеството се упражняват от министъра на икономиката.

Видно от гореизложеното, /ФИРМА/ отговаря на изискването на § 2, т. 43, буква „б“ от ДР на ЗОП, а именно - има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП.

Същевременно, 96.92 % от приходите от основната дейност на дружеството са от договори, подписани без конкуренция, със собственика на капитала - „/фирма/“ ЕАД и с дъщерно дружество на „/фирма/“ ЕАД, като за да бъде избрано, като страна по сделките „/фирма/” ЕАД не е действало в нормални пазарни условия, тъй като не е предоставена възможност за участие и от други стопански субекти и не е осигурена свободна конкуренция, т. е.

дружеството не осъществява дейността си, в условията на пазарна конкуренция.

Отново в контекста на §2, т. 43, б. „б“ от ДР на ЗОП, собственият капитал на /ФИРМА/ към 31.12.2017 г. е 1 113 000 лв., към 31.12.2018 г. е (- 950 000 лв.), към 31.12.2019 г. е (- 2 110 000 лв.) и към 31.12.2020 г. е (-1 911 000 лв.). В този смисъл, през 2018 г., 2019 г. и 2020 г. собственият капитал на дружеството е под размера на акционерния капитал, което не предполага то да продължи да функционира като действащо предприятие, в съответствие с изискванията на Търговския закон, без подкрепата на едноличния собственик на капитала, а би дало основания за откриване на процедура по Част IV от ТЗ. В този смисъл и доколкото 96.92 % от приходите на дружеството са от договори, подписани без конкуренция, със собственика на капитала - „/фирма/“ ЕАД и с дъщерно дружество на „/фирма/“ ЕАД, не би могла да бъде застъпена теза, че /ФИРМА/ осъществява дейността си в условията на пазарна конкуренция и се стреми да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си.

Налице е и кумулативният формален критерий по § 2, т. 43, б. „а“ от ДР на ЗОП, доколкото през проверявания период /ФИРМА/ е извършвало следните дейности от общ интерес:

1. дейности, свързани с проектиране, ремонт и реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях на язовири, които са общинска или държавна собственост и които се нуждаят от спешен ремонт;

2. дейности свързани с изграждане на нов правителствен комплекс, построяването на който е с цел да продължи реализирането на концепцията, заложена в Общия устройствен план на София в посока изнасяне на административни сгради извън градския център и развитие на вторичен градски обслужващ център, съобразно решения на Министерски съвет и

3. дейности свързани с техническа ликвидация и преодоляване на вредните последици при въгледобив и пречистване на вода на различни обекти.

Възложените дейности представляват нужди от общ интерес, като за получаване възлагането на изпълнението им „/фирма/“ ЕАД не е действало в нормални пазарни условия, тъй като за изпълнението на същите не е предоставена възможност за участие и от други стопански субекти и не е осигурена свободна конкуренция.

Във връзка с гореизложените твърдения, настоящият състав на съда намира, че за /ФИРМА/ са били спазени кумулативно условията посочени в § 2, т. 43, б. „а“ и б. „б“ от ДР на ЗОП и АНО правилно е квалифицирал дружество като „публичноправна организация“, респективно - представляващото го лице като „възложител“ по чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП, поради което и всички възражения на жалбоподателя в противоположен контекст не следва да бъдат уважени.

По отношение доводите на жалбоподателя, че констатираното в оспорения акт е в противоречие с констатациите и заключенията на АДФИ в

Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ, където е прието, че /ФИРМА/ не е публичноправна организация и не следва да прилага правилата на ЗОП, съдът намира за неоснователно.

Видно от представения по делото Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ, на дружеството /ФИРМА/ е била възложена финансова инспекция на основание чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 5, ал. 1 т. 4 от ЗДФИ, с предмет: „Проверка за законосъобразност на отчетените разходи от /ФИРМА/, гр. София, за доставки, услуги и строителство за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 г., в т. ч. сключените договори и тяхното изпълнение“, а настоящото нарушение е било констатирано вследствие извършена финансова инспекция с предмет „Проверка за законосъобразност на сключването и изпълнението на договори на дружеството с контрагенти, в т. ч. със собственика на капитала на дружеството за периода от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 година.“

С оглед на гореизложеното съдът намира, че предметът на двете финансови инспекции е различен, респективно и поради разликата в задачите и обхвата им.

При извършването на настоящата проверка се установи, че /ФИРМА/ извършва дейности от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер, тъй като дружеството не действа в нормални пазарни условия, не се стреми да реализира печалба от основната си дейност в условията на пазарна конкуренция и не е в състояние самостоятелно да отговаря за загубите от дейността си.

Дружеството е публично предприятие по смисъла на ЗПП и организация от публичния сектор по смисъла на ЗФУКПС, поради което и за /ФИРМА/ е спазено условието, посочено в §2, т. 43, б. „а“ от ДР на ЗОП.

Нарушението по чл. 17, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП е формално и е довършено с разходването на средства, над определения в закона праг, без провеждане на дължимата се процедура.

От субективна страна деянието е извършено при форма на пряк умисъл. Жалбоподателят е предвиждал общественотоопасните последици от деянието си и е целял и искал тяхното настъпване. Умисълът се извежда от действията на нарушителя.

На следващо място, съгласно нормата на чл. 256, ал. 1 от ЗОП, възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 1 или 2, без да приложи процедура по чл. 18, ал. 1 съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, се наказва с глоба в размер 2 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, а когато няма писмен договор - от извършения разход или от поетото задължение за извършване на разход, но не повече от 10 000 лв. В този смисъл – съдът намира, че наложената санкция е правилна и точно определена.

Съдът намира, че процесният случай не може да се определи като

маловажен и да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип.

По изложените съображения съдът прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно, законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, тъй като издаденото НП се потвърждава. Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че с оглед фактическата и правна сложност на делото следва да се присъди такова в законоустановения максимум – 150 лв.

Воден от горните съображения и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 5, ал. 9 и чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11-01-171/24.08.2022 г., издадено от директора на АДФИ, с което на Т. Б. Д., ЕГН *****, за извършено нарушение на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП, на основание чл. 256, ал. 1 от ЗОП му е наложена глоба в размер на 4526,16 лева (четири хиляди, петстотин, двадесет и шест лева и шестнадесет стотинки).

ОСЪЖДА Т. Б. Д., с ЕГН *****, да заплати на **Агенцията за държавна финансова инспекция** сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____